پیام تقویت طرح فریز نفتی اوپک به بازار نفت

افزایش فشار تقاضا

اعضای سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) و متحدان جدید این سازمان که ائتلافی موسوم به «اوپک‌پلاس» را تشکیل داده‌اند، روز جمعه توافق کردند که علاوه بر تمدید کاهش ۱/۲ میلیون بشکه‌ای مجموع تولید نفت خود که از ابتدای سال ۲۰۱۷ برقرار بود، روزانه ۵۰۰ هزار بشکه دیگر از تولید نفت خود بکاهند.

به این ترتیب کاهش تولید روزانه نفت اعضای ائتلاف اوپک‌پلاس در مقایسه با ابتدای سال ۲۰۱۷ به ۱/۷ میلیون بشکه در روز خواهد رسید. از طرفی عبدالعزیز بن سلمان، وزیر انرژی عربستان در اظهاراتی که رسانه‌های غربی از آن به‌عنوان «سورپرایزی برای بازار نفت» نام بردند، اعلام کرد میزان کاهش تولید نفت اوپک‌پلاس می‌تواند به ۲/۱ میلیون بشکه نیز برسد زیرا کشورش قصد دارد تولید نفت خود را حتی بیشتر از میزان توافق‌شده در نشست روز جمعه کاهش دهد.

اگرچه اغلب کارشناسان پیش‌بینی می‌کردند که اوپک و اوپک‌پلاس به تصمیم جدیدی درباره میزان کاهش تولید دست پیدا کنند با این حال اعلام این تصمیم در روز جمعه باعث شد نفت، هفته طلایی رشد قیمت را تجربه کند تا آنجا که نفت برنت در هفته گذشته بیش از ۵/۸ درصد رشد قیمت داشت و از ۶۰ دلار و ۴۹ سنت در آغاز معاملات روز دوشنبه به ۶۴ دلار و ۳۹ سنت در روز جمعه رسید.

نفت شاخص آمریکا اما رشد بیشتری را تجربه کرد و ارزش آن ۷/۳ درصد بیش از آغاز هفته شد. نفت شاخص آمریکا یا همان WTI در حالی هفته را با قیمت ۵۹ دلار و ۲۰ سنت به پایان برد که روز دوشنبه ۵۵ دلار و ۱۷ سنت قیمت خورده بود.

در این میان اگرچه اتفاق نظر کشورهای اوپک و غیراوپک در رشد قیمت‌ها اثرگذار بوده اما کاهش ۴۰۰ هزار بشکه‌ای خودخواسته عربستان نقش پررنگ‌تری داشته است.

در همین حال و در پی تقویت طرح فریز نفتی که به روند صعودی قیمت نفت در یک هفته اخیر سرعت بخشید، تحلیلگران انرژی در گفت‌وگو با رویترز اثرات این رخداد مهم را بررسی کردند.

■ **توافق اجباری**

آمار تیاسن، موسس و تحلیلگر ارشد انرژی در موسسه تحقیقاتی «انرژی اسپکتس» گفت: آنها مجبور بودند که از افت بیشتر قیمت‌ها جلوگیری کنند بدون اینکه فشار را بر بازار فیزیکی نفت افزایش دهند. هدف عبدالعزیز بن سلمان، وزیر جدید سعودی لزوما این نبوده که قیمت نفت را به میزان چشمگیری افزایش دهد بلکه وی می‌خواهد یک کف محکم را برای نفت در نیمه اول سال ۲۰۲۰ بسازد تا روند تضعیف [illegible] قیمت نفت را تعدیل کند.

مقامات نفتی عربستان نیز مثل ما بر این باورند که اوپک در نیمه دوم سال ۲۰۲۰ مجبور به افزایش سطح تولید خود خواهد شد و به همین دلیل دوره توافق فعلی کوتاه‌تر خواهد بود.

■ **کاهش فراتر از انتظار**

فیل فلین، تحلیلگر انرژی در گروه مشاوره و سرمایه‌گذاری «پرایس فیوچرز» معتقد است: کاهش فراتر از انتظار تولید نفت یک حمایت قوی برای قیمت نفت خواهد بود. این کاهش تولید درست در زمانی از سال اتفاق می‌افتد که تقاضا به بالاترین سطح رسیده و فشار بر قیمت‌ها در جهت صعودی افزایش خواهد یافت خصوصا با توجه به اینکه از ابتدای سال ۲۰۲۰ طبق مقررات سازمان بین‌المللی دریانوردی باید سوخت دیزل کشتی‌ها حاوی گوگرد کمتری باشد.

شاید واکنش بازار به کاهش سطح تولید [illegible] شدید نباشد، اما اشتباه نکنید! این کاهش تولید باعث شکل‌گیری یک کف جدید برای قیمت نفت خواهد شد.

■ **توافق بی‌ثمر**

اوله هانسن، استراتژیست ارشد بخش کالاهای خام در «ساکسو بانک» دانمارک گفت: اعضای اوپک با توافق کردن بر سر کاهش ۵۰۰ هزار بشکه‌ای تولید نفت نسبت به سال ۲۰۱۸، خود را به گوشه رینگ برده‌اند. اکنون برای اینکه توافق جدید رعایت شود، اعضایی که بالاتر از سطح تعیین‌شده قبلی نفت تولید کرده‌اند بیشتر تحت فشار قرار خواهند گرفت.

کاهش ۵۰۰ هزار بشکه‌ای تولید روزانه نفت تغییری در چشم‌انداز بازار در نیمه اول سال ۲۰۲۰ ایجاد نخواهد کرد زیرا براساس داده‌های آژانس بین‌المللی انرژی، بازار نفت همچنان دچار مازاد عرضه خواهد بود. من افزایش بالقوه محدودی را برای قیمت نفت متصور هستم. نفت برنت احتمالا در قیمت کمی بالاتر از ۶۰ دلار درجا خواهد زد.

■ **وضعیت قرمز عرضه و تقاضا**

فرانک شالن‌برگر، تحلیلگر «لاندس بانک بادن-وروتنبرگ» آلمان گفت: اگر کاهش ۵۰۰ هزار بشکه‌ای سطح تولید تنها به‌صورت نمادین باشد، همان‌طور که سطح تولید هدف‌گذاری شده تنها به سطح تولید کنونی نزدیک شده است، آنگاه بازار ناامید خواهد شد و قیمت نفت برنت به کمتر از ۶۰ دلار در هر بشکه سقوط خواهد کرد. اما اگر معنای توافق جدید این باشد که واقعا ۵۰۰ هزار بشکه دیگر نفت از بازار حذف خواهد شد، آنگاه نفت برنت می‌تواند در حوالی ۶۵ دلار تثبیت شود.

انتظار می‌رود در سال ۲۰۲۰ تقاضای روزانه نفت ۹۰۰ هزار بشکه نسبت به امسال افزایش یابد اما عرضه نفت از این قوی‌تر خواهد بود و این امر به ایجاد مازاد عرضه به میزان ۸۰۰ هزار بشکه در روز منجر خواهد شد. اگر ۵۰۰ هزار بشکه از عرضه نفت کم شود، آنگاه مازاد عرضه به ۳۰۰ هزار بشکه در روز خواهد رسید.

■ **عدم تاثیرگذاری اوپک بر بازار**

دانیل بریزمان و کارستن فریتسک، تحلیلگران «کومرتس بانک» آلمان معتقدند: به لطف کاهش‌های داوطلبانه و غیرداوطلبانه تولید نفت در کشورهای عضو اوپک، تولید نفت اعضای اوپک از چندین ماه قبل تاکنون به میزان قابل توجهی کمتر از سطح توافق‌شده بوده است. به عبارت دیگر تصمیمات اخیر تاثیر بسیار کمی خواهند داشت.

ما بر این باوریم که تصمیم اخیر اعضای اوپک برای تغییر در وضعیت بازار نفت کفایت نمی‌کند. مازاد عرضه در بازار نفت طی سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ بسیار بالاتر از ۵۰۰ هزار بشکه در روز خواهد بود. علاوه بر این، مشخص نیست که مازاد عرضه قابل توجهی که احتمالا در سه‌ماهه دوم سال ۲۰۲۰ نیز اتفاق خواهد افتاد را چگونه می‌توان بدون کاهش سطح تولید مهار کرد.

■ **شیل کاهش تولید اوپک را خنثی می‌کند**

نوبرت روکر، رییس بخش مطالعات اقتصادی و تحقیقات نسل جدید بانک «ژولیوس بائر» سوییس گفت: از نظر من این توافق اثری خنثی خواهد داشت. قیمت نفت در کوتاه‌مدت حوالی ۶۰ دلار در هر بشکه خواهد بود و در سال ۲۰۲۰ نیز پایین‌تر خواهد آمد.

پیش‌بینی من این است که افزایش تقاضای نفت در آینده روندی ملایم خواهد داشت و تولید نفت در آمریکا، کانادا، برزیل و دریای شمال افزایش خواهد یافت. کشورهای نفتی تاکنون در سیاستگذاری‌های نفتی خود نتوانسته‌اند راهکار مناسبی در برابر کاهش رشد تقاضای جهانی نفت بیابند. هرچه قیمت نفت به ۷۰ دلار در هر بشکه نزدیک‌تر شود، تولیدکنندگان نفت شیل در آمریکا نیز تولیدشان را افزایش خواهند داد.

توسعه

فرصت صادرات ۱۰ میلیارد دلاری در صنایع پایین‌دستی نفت

رییس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران گفت: ساختار اقتصادی کشور با توجه به تحولات سیاسی و اجتماعی باید تغییر کند که نکته اول در این زمینه، شناخت وضعیت موجود است و بعد از شناسایی ظرفیت‌ها، نیاز به راهبرد داریم.

رضا پدیدار همچنین معتقد است باید سیاست جایگزینی واردات را به‌عنوان یک اصل مهم بپذیریم چراکه ظرفیت‌های بسیاری در بازار داخلی وجود دارد که بخش قابل توجهی از آن را واردات تصاحب کرده در حالی که می‌توان با ظرفیت‌های داخلی نیاز داخل کشور را تامین کرد.

در همین راستا بخش خصوصی وارد میدان شده و می‌خواهد با برگزاری اولین نمایشگاه بین‌المللی صنایع پایین‌دستی نفت فرصتی را به وجود آورد تا با شناخت کافی از ظرفیت‌ها و انجام کارهای عملیاتی کشور از اقتصاد تک‌محصولی نجات یابد. مسوولان امر بر این باورند که از طریق این نمایشگاه امکان صادرات ۱۰ میلیارد دلاری به وجود می‌آید.

رضا پدیدار با بیان اینکه در سه دهه اخیر پتانسیل ساخت داخل ۸۰ تا ۹۰ درصد رشد داشته است، اظهار کرد: این در حالی است که ظرفیت‌های عملیاتی کاهش یافته که این مساله به دلیل ترکیب نامتعادل سبد مدیریت کشور است چراکه در حال حاضر تنها ۱۶ درصد اداره امور در دست بخش خصوصی قرار دارد.

وی با بیان اینکه ۴۰ درصد در دست بخش دولتی، ۲۲ درصد در دست صندوق‌های بازنشستگی و معادل همین عدد در اختیار خصولتی‌ها قرار دارد، اظهار کرد: هدف این است تا این نمایشگاه بتواند حضور بخش خصوصی را در سبد مدیریتی کشور را تغییر دهد.

به گفته رییس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی بخش خصوصی ۵۶ درصد اقتصاد کشور را در دست دارد که برای نقش‌آفرینی بیشتر آن در سبد مدیریتی کشور راهبردهایی را در حوزه تولید و تجارت در نظر گرفته‌ایم. علاوه بر این در بخش تولید ماشین‌آلات نیز راهبردی در نظر گرفته شده که در این حوزه تنها به تکنولوژی و دانش فنی نیازمندیم.

وی افزود: در بخش پایین‌دستی صنعت نفت به‌طور عمده در بخش تجهیزات نیاز به تجمیع توان و انتقال دانش فنی داریم که در نخستین نمایشگاه بین‌المللی صنایع پایین‌دستی نفت، فعالان این عرصه فرصت مغتنمی برای ارائه دستاوردها و بهره‌گیری از بستر ایجاد شده به‌منظور تعامل با صاحبان فناوری را دارند.

پدیدار راهبرد دیگر را تولید ماشین‌آلات سنگین کارخانه‌ها دانست و اظهار کرد: لازم است در داخل کشور در قالب خودکفایی ملی اقداماتی انجام شود چراکه در حوزه انرژی و نیروی کار مزیت‌های زیادی وجود دارد که باید مورد توجه قرار گیرد.

رییس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی با بیان اینکه برگزاری این نمایشگاه می‌تواند فرصتی را به وجود آورد تا با شناخت کافی از ظرفیت‌ها و انجام کارهای عملیاتی اقتصاد تک‌محصولی را نجات دهیم و درآمد ملی را به ثروت ملی تبدیل کنیم، تصریح کرد: در حوزه پایین‌دستی به‌طور عمده در بخش تجهیزات نیازمندیم که تجمیع توان صورت گیرد که برای این مساله نیازمند ارتقای دانش فنی هستیم.

رییس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران اذعان داشت: در سال‌های اخیر در اتاق بازرگانی ایران با ۱۱۴ شرکت کوچک و متوسط اروپایی مذاکره کردیم که در نهایت از این تعداد ۳۲ شرکت برای همکاری با شرکت‌های ایرانی در صنعت نفت اعلام آمادگی کرده‌اند اما این شرکت‌ها شرط گذاشته‌اند که در صورتی در قالب اینستکس آماده همکاری با شرکت‌های ایرانی هستند که وزارت نفت ایران، شرکت‌های خصوصی را [illegible] کند.

وی ادامه داد: با وزارت نفت نیز اخیرا مذاکراتی داشته‌ایم که بتوانیم بسترهای لازم برای ضمانت شرکت‌های داخلی توسط وزارت نفت را برای اجرایی شدن همکاری نفتی شرکت‌های ایرانی و اروپایی فراهم کنیم.

در ادامه محمد ناصری، رییس شورای سیاستگذاری اولین نمایشگاه صنایع پایین‌دستی نفت گفت: در این نمایشگاه، بخش خصوصی وارد میدان شده و در حوزه نمایشگاهی توانمندی‌های خود را در معرض دید قرار می‌دهد و بخش تولید، توزیع و دانش‌بنیان‌ها اطلاعات را به شکل مثبت معرفی خواهند کرد و زمینه تولید بخش‌های مختلف صنعت فراهم می‌شود.

وی افزود: وزارت نفت سال‌ها پشتیبان اصلی ساخت داخل بوده و در این زمینه پیشرو بوده است. اکنون بخش اعظمی از قطعات از داخل تامین می‌شود و امیدواریم این نمایشگاه بستری باشد تا داشته‌ها بیشتر معرفی شده و سازندگان با هم همکاری کنند.

ناصری با بیان اینکه ما در زمینه ساخت داخل می‌توانیم به بازارهای بین‌المللی نیز ورود کنیم، خاطرنشان کرد: بخش عمده تولید ما در صنعت و دانش‌بنیان‌ها قابلیت عرضه در بازارهای بین‌الملل را دارد.

وی در ادامه گفت: نفت، گاز و پتروشیمی ستون فقرات کشور است که امیدواریم در این نمایشگاه، بخش خصوصی بتواند مکمل بالادست نفت باشد.

ناصری گفت: فضای نمایشگاه بین‌المللی نفت کوچک است و ما فرصت ارائه و معرفی بخش خصوصی را به درستی نداریم بنابراین یکی از دلایل برگزاری این نمایشگاه ایجاد فرصت برای بخش خصوصی است. هر ساله ۲۰۰۰ متقاضی برای نمایشگاه بین‌المللی نفت داریم که فقط می‌توانیم ۱۲۰۰ متقاضی را پوشش دهیم و مابقی بیرون می‌مانند. بنابراین این نمایشگاه فرصتی مطلوب برای ارائه توانمندی‌های پایین‌دست نفت خواهد بود.

وی یادآور شد: بخش فنی مهندسی، تولید، صادرات، ساخت تجهیزات، بانک و بیمه مجموعه فعالیت‌های بخش خصوصی در این نمایشگاه خواهند بود.

وی تاکید کرد: ما سعی کرده‌ایم نقطه‌ضعف‌های نمایشگاه بین‌المللی در این نمایشگاه که ۱۳ تا ۱۶ بهمن‌ماه اولین نمایشگاه آن برگزار می‌شود، وجود نداشته باشد.

نمایه

نبرد زنگنه با دست خالی

یکی از نمایندگان منتقد زنگنه سال گذشته با انتشار توئیتی گفته بود «زنگنه دشمن همه خوبی‌هاست» اما اعتقاد داریم این وزیر نه‌تنها دشمن خوبی‌ها، پالایشگاه‌سازی و کارت سوخت است که باید از او به‌عنوان «دشمن همه رفاقت‌ها» هم نام برد.

این بار شاهزاده عبدالعزیز، وزیر نفت عربستان گفته با وزیر نفت ایران دوستی و رفاقت بیست و چند ساله دارد، زنگنه هم این ادعا را تایید کرده است.

وزیر نگون‌بخت عربستان که قبل از سفر به وین و حضور در نشست ۱۷۷ اوپک به ولیعهد و شاهزاده‌های سعودی وعده داده بود در این نشست سنگ بنای گنجاندن طرحی را ابتدا در «اوپک‌پلاس» و سپس «اوپک» می‌گذارد که حتی بعد از لغو همه تحریم‌های نفتی ایران، یقه تجارت و صادرات نفتی این کشور را بگیرد، طوری که یا ایران زیربار آن برود یا از اوپک خارج شود و برای گارانتی ادعای خود تاکید کرده با «زنگنه» وزیر ایران رفاقتی چندین و چند ساله دارد، اما بیژن زنگنه سر بزنگاه به تمامی دوستی‌ها و رفاقت‌ها پشت کرده و طرح رفیق بیست و چند ساله‌اش در اوپک را بر باد داده است.

همزمان با این تحولات، عده‌ای از منتقدان و حامیان استیضاح بیژن زنگنه در آستانه سفر او به وین برای حضور در نشست اوپک، گفته‌اند: زنگنه چرا به وین رفته است؟ مگر ایران نفتی صادر می‌کند که وزیر برای تعیین سهمیه تولید و صادرات نفت کشورها به اوپک رفته است؟ این سفرها جز ریخت و پاش و حیف و میل پول بیت‌المال دستاوردی برای کشور ندارد.

در نگاه نخست استدلال منتقدان منطقی به نظر می‌رسد، زمانی که بزرگ‌ترین قانون اوپک که یک «قانون نانوشته» بوده را هم مرور می‌کنیم، منطق این استدلال دوچندان می‌شود، بشکه‌های نفت نقش پیاده‌نظام را در اوپک بازی می‌کنند. هر کشوری تولید و ظرفیت عملیاتی مازاد تولید بیشتری داشته باشد در اوپک از قدرت چانه‌زنی بیشتری برخوردار بوده. تا بوده همین بوده است.

ساده‌تر بگوییم بزرگ‌ترین قانون «نانوشته» اوپک می‌گوید بشکه‌های نفت در اوپک پیاده‌نظام کشورهای عضو هستند و وزیر نفت ایران که با کاهش شدید تولید و صادرات نفت دست‌وپنجه نرم می‌کند همچون ارتش و لشکری بوده که عملا بخش قابل توجهی از پیاده‌نظام خود (بشکه‌های نفت) را از دست داده است، امروز از جمعیت ارتش بزرگ و چند میلیون بشکه‌ای صنعت نفت که تا دو سال پیش بالغ بر چهار میلیون بشکه نفت و میعانات گازی تولید می‌کرد و با فروش روزانه دو میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه نفت و میعانات گازی رکورددار فروش طلای سیاه در دوران پس از انقلاب بود در سایه سنگین تحریم‌ها، چند هزار بشکه‌ای بیشتر باقی نمانده است که همین بشکه‌ها با اعمال تحریم‌های غیرقانونی در گلوگاه‌ها و کریدورهای نفتی جهان خطر مصادره و توقیف را احساس می‌کنند.

اگر امروز وزرای عربستان با ارتشی شش میلیون بشکه‌ای و عراق با لشکر ۳/۶ میلیون بشکه‌ای صادرات نفت وارد وین شده‌اند، وزیر نفت ایران با جمع و جور کردن چند هزار بشکه خود را به مقر اوپک رسانده است و در هیچ جنگ و رقابتی لشکر و ارتشی را سراغ ندارید که با جمعیت چند هزار نفری بتواند از پس لشکر چند میلیونی برآید و شکست این لشکر قطعی و حتمی است اما ایران بار دیگر با همین ارتش کوچک و جمع و جور از عهده تمامی بزرگان اوپک برآمده است.

بیژن زنگنه قطعا قهرمان نیست و دوره قهرمان‌سازی و اسطوره‌سازی هم سال‌هاست که در صنعت نفت به پایان رسیده است اما واقعیت غیرقابل انکار آن است که شاید عیار و مظنه این وزیر کهنه‌کار بیش از آنکه در داخل کشور مشخص شده باشد در نشست‌های اوپک به اثبات رسیده است و او حتی می‌تواند بدون همین لشکر چند هزار بشکه‌ای همچون استخوانی در گلوی وزرای تمامی کشورهای عربی و غیر عربی عضو اوپک و اخیرا «اوپک‌پلاس» عرض‌اندام کند. این وزیر نفت اهل باج دادن نیست نه به دلالان و کاسبان تحریم داخلی و نه وزیر نفت عربستان که می‌گوید با او رفاقتی بیست و چند ساله دارد.

[illegible] نفت عربستان با همراهی کشورهای عربی و بعضا [illegible] اوپک پیش از آغاز نشست ۱۷۷ این سازمان در [illegible] پهن کردن دامی بزرگ برای ایران عضو موسس اوپک بودند.

این تله نفتی هرچند در سایه تحریم‌ها اثربخش نیست اما همه می‌دانند روزی تحریم تمام می‌شود و بشکه‌های نفت ایران آزاد خواهند شد اما عربستان برای دوران «پساتحریم» صنعت نفت ایران برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری بزرگی کرده بود و گارانتی اجرای این برنامه بر مبنای رفاقت «شاهزاده» و «شیخ‌الوزرا» بنا شده بود.

ماجرا از این قرار است که روس‌ها پیشنهاد دادند، «میعانات گازی» از نظام سهمیه‌بندی «اوپک‌پلاس» حذف شود و ایران هم تمام‌قد پشت پیشنهاد روسیه ایستاده است به طوری که پیش از برگزاری نشست «بیژن زنگنه» وزیر نفت درباره حذف «میعانات گازی» از نظام سهمیه‌بندی اوپک‌پلاس گفت: «حرف روس‌ها منطقی است. در اوپک بحث اصلا میعانات نیست و نفت‌خام بوده و در آینده هم بحثی روی «میعانات گازی» در اوپک نخواهیم داشت اما اینکه میعانات در داخل اوپک بیاید یا خیر، مثل این است که می‌خواهند اساسنامه اوپک را تغییر دهند و من کاملا با پیشنهاد روس‌ها موافقم.»

ایران با بیش از ۳۳ تریلیون مترمکعب ذخایر متعارف، بزرگ‌ترین دارنده ذخایر گازی جهان است و کشوری که ذخایر مستقل گاز داشته باشد قطعا ظرفیت بالای تولید میعانات گازی هم خواهد داشت و اگر امروز پارس‌جنوبی و زاگرس‌جنوبی پرچمداران تولید میعانات گازی کشور هستند در آینده پارس شمالی، گلشن، فردوسی، کیش، میادین تازه اکتشافی زاگرس جنوبی، فرزاد، فروز، بلال و... به جمع تولیدکنندگان بزرگ میعانات گازی ایران خواهند پیوست. پذیرش پیشنهاد اعراب اوپک یعنی اعمال محدودیت برای صادرات نفت کشور در چارچوب توافق‌های اوپک و این گناهی نابخشودنی است.

«زنگنه» رفیق خوبی نیست و دست‌کم شکست طرح رفیق بیست و چندساله‌اش در اوپک این واقعیت غیرقابل انکار را اثبات کرده است. رکورد پالایش نفت و میعانات گازی ایران به رقم بی‌سابقه دومیلیون و ۳۰۰ هزار بشکه در روز رسیده و محموله‌های میعانات گازی روی آب مانده در عسلویه و کنگان یکی پس از دیگری راهی پالایشگاه ستاره خلیج‌فارس می‌شوند و این‌گونه شاگرد اول تولید بنزین اوپک شده‌ایم، این تحولات نشان می‌دهد که او دشمن پالایشگاه‌سازی هم است. رکورد برداشت گاز پارس‌جنوبی به رقم بی‌سابقه ۶۳۰ میلیون مترمکعب در روز رسیده و از قطر سبقت گرفته‌ایم. به دنبال آن رکوردهای صادرات گاز، تزریق، ذخیره‌سازی، گازرسانی به نیروگاه‌ها، صنایع و پتروشیمی‌ها را شکسته است، پس او دشمن صنعت گاز هم است به نظر شما وزیری که نه اعتقاد به رفاقت دارد، نه پالایشگاه‌سازی، نه گازرسانی را نباید استیضاح کرد؟

خبر

از سوی شرکت‌های ایرانی صورت می‌گیرد

بازسازی صنعت آب و برق سوریه

وزیر نیرو با اشاره به امضای یادداشت تفاهم بهبود صنعت برق سوریه که پیشتر با وزیر برق این کشور امضا شد، گفت: یادداشت تفاهم مشابهی در بخش آب امضا شد و بدین ترتیب تلاش می‌شود صنعت آب و برق سوریه توسط شرکت‌های ایرانی بازسازی و توسعه یابد.

رضا اردکانیان روز شنبه در گفت‌وگو با ایرنا افزود: چندی پیش وزیر برق جمهوری عربی سوریه با سفر به ایران یادداشت تفاهمی بین وزارت نیرو و وزیر برق سوریه به امضا رسید.

وزیر نیرو افزود: براساس یادداشت تفاهم مربوطه مقرر شد در یک برنامه سه ساله ایران برای بهبود صنعت برق سوریه اقدام‌هایی را انجام دهد که شامل ساخت نیروگاه‌ها، اصلاح شبکه‌های آسیب‌دیده برق و نیز آموزش نیروی انسانی سوری است.

اردکانیان گفت: سفر وزیر منابع آبی سوریه به کشورمان برای حضور در دهمین اجلاس شورای حکام مرکز منطقه‌ای مدیریت منابع آبی، سبب شد تا یادداشت تفاهمی مشابه آنچه [illegible] زمینه بخش برق امضا شده بود، به امضای دو کشور برسد.

وزیر نیرو اضافه کرد: [illegible] یادداشت تفاهم کشورمان برای بازسازی سامانه آب سوریه همچنین در بخش استحصال و تامین آب در زمینه طراحی و اجرای سدها، شبکه‌های آبیاری و زهکشی و احداث خطوط انتقال آب کشور سوریه با استفاده از ظرفیت‌های بخش دولتی و خصوصی به این کشور کمک خواهد کرد.

اردکانیان افزود: بر اساس این تفاهمنامه دو طرف توافق کردند به منظور پیشبرد مفاد این یادداشت تفاهم، نسبت به تشکیل کمیته مشترک راهبری به ریاست معاونان ذی‌ربط وزرای دو کشور، ظرف یک ماه اقدام و جلسات این کمیته هر سه ماه یک بار در ایران و سوریه برگزار شود.

بنزین سوپر مشتری ندارد

عضو هیات‌مدیره کانون جایگاه‌داران کشور از کاهش مصرف بنزین سوپر پس از اجرای طرح سهمیه‌بندی بنزین خبر داد و گفت: اکنون اکثر جایگاه‌ها فاقد بنزین سوپر است.

ابراهیم بعاجی با بیان اینکه توزیع بنزین سوپر در جایگاه‌ها کم شده است، افزود: با توجه به اینکه پس از اجرای طرح سهمیه‌بندی، قیمت بنزین سوپر به ۳۵۰۰ تومان در هر لیتر افزایش یافته و این بنزین بدون سهمیه به مردم عرضه می‌شود، استقبال از این فرآورده نفتی تاحد قابل توجهی کاهش یافته است.

وی افزود: عرضه بنزین سوپر برای جایگاه‌داران نیز مقرون به صرفه نیست و اکنون اکثر جایگاه‌ها فاقد بنزین سوپر است.

به گزارش صداوسیما، بعاجی با بیان اینکه هزینه خرید هر تانکر ۳۰ هزار لیتری بنزین سوپر بیش از ۱۰۰ میلیون تومان است، گفت: جایگاه‌داران با توجه به اینکه فروش بنزین سوپر نقدینگی بالایی نیاز دارد چندان علاقه‌ای به این کار ندارند.

وی با بیان اینکه به ازای [illegible] لیتر بنزین سوپر ۱۰۰ تومان کارمزد به جایگاه‌داران پرداخت [illegible] گفت: در ازای فروش یک تانکر بنزین سوپر تنها سه میلیون تومان عاید جایگاه‌دار می‌شود که این رقم با توجه به درگیر بودن نقدینگی جایگاه‌داران و هزینه‌های جاری، اصلا مقرون به صرفه نیست.

عضو هیات‌مدیره کانون جایگاه‌داران کشور افزود: باتوجه به پایین آمدن استقبال مردم از بنزین سوپر، فروش یک تانکر بنزین سوپر در جایگاه‌ها ممکن است تا یک هفته زمان ببرد که ماندن طولانی‌مدت بنزین در مخازن میزان تبخیر این فرآورده را افزایش می‌دهد که این مساله نیز زیان‌های جایگاه‌داران را افزایش می‌دهد.

بزرگ‌ترین اکتشاف نفتی مکزیک طی ۳ دهه گذشته

شرکت نفت دولتی مکزیک، پمکس، بزرگ‌ترین اکتشاف نفتی این کشور را از ۱۹۸۷ تا به حال اعلام کرد.

به گزارش راشاتودی، شرکت نفت دولتی مکزیک، پمکس، بزرگ‌ترین اکتشاف نفتی این کشور را از ۱۹۸۷ تا به حال اعلام کرد. این ذخیره نفتی در جنوب شرقی مکزیک احتمالا ۵۰۰ میلیون بشکه نفت‌خام دربر دارد.

سایت بزرگ کوشکویی در ایالت گالف کوست در تاباسکو چندین ماه پیش کشف و اولین چاه آن در ماه ژوئن حفر شد. این چاه در حال حاضر ۴۵۰۰ بشکه در روز تولید [illegible] نفت ملی مکزیک پس از مطالعه ظرفیت این میدان نفتی اعلام [illegible] یکی از مهم‌ترین اکتشافات طی ۳۰ سال گذشته است.

اوکتاویو رومرو اوروپزا، مدیرعامل پمکس طی بیانیه‌ای گفت: «با تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از این چاه و اطلاعات لرزه‌شناسی منطقه، امروز با اطمینان می‌گوییم که این ذخایر نفتی حاوی ۵۰۰ میلیون بشکه نفت‌خام است.»

مدیرعامل پمکس همچنین طرح‌هایی را برای توسعه این میدان نفتی ۳۴ کیلومتر مربعی اعلام کرد. قرار است سال آینده تا ۱۱ چاه برای تولید ۶۹ هزار بشکه نفت و ۳۰۰ میلیون فوت مکعب گاز حفاری شود. قرار است تولید تا ۲۰۲۱ به ۱۱۰ هزار بشکه در روز نفت و ۴۱۰ میلیون فوت مکعب در روز گاز طبیعی برسد.

براساس تحلیل‌های بین‌المللی

تقاضای نفت هند سال آینده صعودی می‌شود

طبق تحلیل‌های جدید اس‌اندپی گلوبال‌پلاتس، تقاضای نفت هند در سال ۲۰۲۰ با رشد ۱۷۰ هزار بشکه در روز مواجه می‌شود.

به گزارش راشاتودی، طبق تحلیل‌های جدید اس‌اندپی گلوبال پلاتس، سال آینده تقاضا برای نفت دوباره صعودی خواهد شد.

با تضعیف تقاضا به علت کند شدن اقتصاد، افت فروش خودروی نو و وقوع سیل در فصل بارندگی‌های موسمی، انتظار می‌رود رشد تقاضای نفت در سال‌جاری تنها ۱۲۰ هزار بشکه در روز باقی بماند که این کمترین رشد از سال ۲۰۱۳ [illegible] است.

اما اس‌اندپی [illegible] پیش‌بینی کرد که تقاضای نفت هند در سال ۲۰۲۰ با [illegible] ۱۷۰ هزار بشکه در روز مواجه شود. میانگین رشد سالانه تقاضای نفت در هند در بازه ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۸ برابر با ۲۰۰ هزار بشکه در روز بوده است.

رشد اقتصادی هند در سال آینده در حالی افزایش می‌یابد که بانک مرکزی هند به دنبال کاهش نرخ بهره است. این مساله تقاضای نفت را تقویت خواهد کرد.

سوخت دیزل بیشترین آسیب را از کند شدن اقتصاد دیده و پالایشگاه‌ها را مجبور کرده تا برای فروش تولیدات مازاد خود به بازارهای بین‌المللی روی بیاورند.

طبق داده‌های شرکت تحلیل و برنامه‌ریزی نفتی «سل»، مصرف دیزل در هند در بازه ژانویه تا سپتامبر تنها ۱/۸ درصد رشد کرد.